

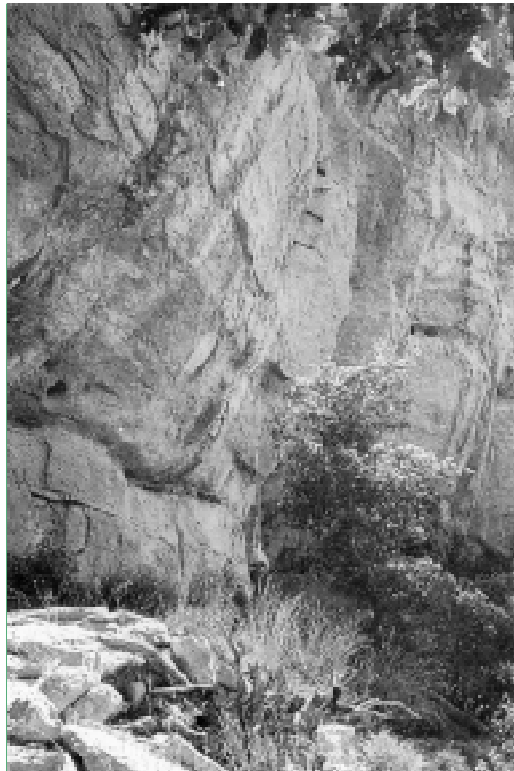
LES ESTAQUES DE LA LLEIXA DE SURROCA - UN ENIGME DEL COLLACABRA -

«Poc més enllà sobre d'aquesta lleixa, que és un dels costats que empresona la Canal del Teix, es veuen tres barres curtes de ferro, clavades a la paret roquera, i junt a un forat bastant gran obert en la roca, com una petita cova.»

Misteri; ningú ha donat ni trobat explicació versemblant als tres enigmàtics ferros.»

Quirze Parés i Ganyet.
«LA DESPOBLACIÓ RURAL I LES MASIES
DEL COLLACABRA.» 1985.

La primera notícia que vaig tenir de l'existència d'aquelles enigmàtiques estaques va ser en el transcurs d'unes vacances a Rupi. Era l'estiu de 1970. Com altres anys, passava uns dies a casa de l'oncle Sebastià Pijoan, conegut per la gent del país com en «Saltiri», per ser oriünd d'aquell antic mas.

*Indret on es troben les estaques, al cigle balmat vora la canal del Teix, situada als cingles de l'Avenc de Tavertet
Foto: Carles Olivella*

Asseguts al llarg del vell escó de cuina, conversàvem, com altres nits, sobre coses i costums del Collacabra. Amb aquella energia que el caracteritzava, va dir-me que havia d'explicar-me una cosa molt estranya.

Feia molts anys que unes estaques que hi havia en els cingles el portaven capficat. Per a ell era tot un misteri i volia que jo, que segons ell m'enfilava per les parets - la paraula alpinisme, com era evident, no figurava en el seu vocabulari - anés a guaitar-les per veure si amb la meua experiència per les parets de roca, podia aclarir-li alguna cosa.

Aquell capvespre vaig saber per primera vegada que, a mitja alçada del cingle del Pla Boixer, a la paret de damunt la lleixa de Surroca i sota d'una paret balmada, hi havia unes estranyes estaques fermades a la paret d'una manera molt inexplicable.

Ell, que de jove, tot fent de pastor, havia vist tantes coses del Collacabra, que havia posat paranys i ceps en els indrets més feréstecs del cingles i que, també al llarg de molts anys, havia alternat la feina de pagès amb la de boscatèr, no hi trobava cap mena d'explicació. No podia arribar a entendre per a què havien servit i, encara menys, com havien pogut arribar a clavar-les en aquella paret balmada. Em recordava que en aquell temps ningú de la comarca en tenia coneixement.

M'explicà que no era possible arribar-hi ni tan sols lligant dues perxeres de paller. Irònicament, afegí que semblava obra del diable.

Va explicar-me que les va descobrir molts anys enrera, quan, amb el seu company Gaspar Marès, van anar a posar trampes de llaç a la canal del Teix. Fent memòria, recordà que almenys va ser dos anys abans de festejar amb l'Angeleta de Cal Correu de Tavertet. Per deducció vàrem considerar que va descobrir aquelles estaques cap a l'any 1922.

Mogut per la curiositat, uns dies més tard vaig anar fins a la vorera del cingle de l'Avenc per albirar les enigmàtiques estaques. He de dir, però, que tot i l'ajut d'uns prismàtics, no em va ser pas fàcil localitzar-les. Certament estaven en un indret ben isolat i estrany.

Amb l'ajut d'un tros de corda vaig davallar per la canal del Teix fins el replà on s'inicia la lleixa de Surroca.